

THAIFÖLD

Azt gondolom, nem állok messze az igazságtól, ha azt írom, Thaiföld az egyik legkedveltebb ázsiai célpont. Az ország egzotikuma és megannyi látnivalója kétségtelenül csábító, ennek ellenére sokan csak egy-két felkapott helyre fókuszálnak, pedig – Jurák Zsolt utazási tanácsadónk szerint – Thaiföld nemcsak Bangkok és néhány népszerű tengerparti üdülőhely miatt gyönyörű és izgalmas ország.

Írta: BARNA ANDRÁS képek: JURÁK ZSOLT

Amikor

jó néhány évvel ezelőtt elindítottuk rovatunkat, akkor Zsolt első élménybeszámolója Balira vitte el olvasóinkat. Emlékszem, szinte csak szuperlatívuszokban beszélt a szigetről, és azt gondoltam, bármilyen helyszín is következik ezután, ezt a lelkesedést aligha lehet majd felülmúlni. Azóta sok oldalon és sok országon vagyunk túl, de mostani elbeszélésében éreztem újból azt, amit Bali kapcsán – jóllehet Thaiföldön valamivel kevesebbszer fordult meg, mint az indonéz szigetvilág gyöngyszemén.

Barna András: Mikor jártál először Thaiföldön?

Jurák Zsolt: Huszonegy éves voltam, amikor először eljutottam ide, és az utazás duplán is emlékezetes maradt. Egyrészt azért, mert nekem ez volt az első Európán kívüli ország, másrészt pedig azért, mert kipipálhattam a bakancslistán az úszó piacokat, amire már nagyon kíváncsi voltam. Azóta, ha jól számolom, tizenhétszer jártam itt korábban, úgyhogy elmondhatom, hogy elég jól megismertem az országot, a kultúráját, a szokásait és a gasztronómiáját is. Persze annak idején sokkal körülményesebb volt eljutni ide, mint ma.

Emlékszem, huszoneves fejjel azt kívántam, hogy annyi országba juszak el, ahány éves vagyok. Szerencsére ezt azóta sikerült jóval túlteljesíteni. Ám ez soha nem volt egy verseny önmagammal. Abból a 128 országból, ahol megfordultam, jó néhányban tizenöt-hússzor is jártam, pont azért,

hogy minél jobban megismerjem az adott országot – Thaiföld is egy ilyen hely számomra. Akárhányszor eljövök ide, mindig akad valami különlegesség, egy olyan újabb látnivaló, amit korábban még nem ismertem, nem láttam.

Milyen emlékeid vannak az első utadról?

Először egy utazási irodával jártam itt, és egy irodánál jellemzően más kerül a fókuszba, mint egy egyéni utazásnál. Be kell látni, hogy annál olcsóbban, mint hogy az ember bejárja a fővárost és környékét, majd lemegy egy tengerpartra, Thaiföldet megnézni nem lehet. Az, hogy Bangkokot látni kell, az nem kérdés, mert rengeteg a látnivaló. Elég csak a csodálatos királyi palotát és környékét megemlíteni. A város bővelkedik fantasztikusan gyönyörű templomokban, ezek egyike a Vat Pho, a Fekvő Buddha temploma, ahol egy óriási, 43 méteres hosszúságú fekvő Buddha szobor található.

De ez a hely nemcsak erről ismert, hanem a masszázsról is, ugyanis a legjobb masszöröket a Vat Pho iskolájában képzik. Mondanom sem kell, hogy Bangkokban százméterenként találunk masszázsszalonokat, de közülük némelyik higiéniaija enyhén szólva is megkérdőjelezhető. Ugyanakkor ne ezek alapján alkossunk képet, mert természetesen vannak nagyon kiválóak is, például az említett a Vat Pho-beli, aminek én elkötelezett híve vagyok. A kolostoron belül is igénybe vehetjük ezt a szolgáltatást, ahol a tanárok, illetve végzős diákok végzik ezt a tevékenységet. Azt viszont jó tudni, ha valaki rászánja magát, akkor időben be kell jelentkeznie, mert igencsak sokan várnak rá. A Vat Pho

mellett meg kell említeni egy másik templomot is, a Vat Traimitot, amelynek a különlegessége szintén egy Buddha-szobor: ez 5,5 tonnás és 18 karátos aranyból készült. További érdekesség az Aranyhegy is, ami tulajdonképpen egy zárándoklat és tisztelgés Buddha előtt.

Bangkokot kettészeli a Csaophraja folyó, aminek érdemes végighajózni a csatornáin, mert ez is egy remek program, és látványban is gazdag, hiszen a vízről megcsodálhatjuk a Vat Arunt, azaz a Hajnal templomát is.

Ha ez ember viszonylag rendszeresen visszatér egy adott országba, akkor jól követheti annak változásait is. Hogy látod, mennyiben alakult át a hely az elmúlt évtizedek alatt?

Az első utazásom óta jelentősen változott a város összképe és a közlekedése. De van, ami örök, ilyenek például a kis tuktukok, ezekkel akkor is és most is utaztam. Sajnos a harminc évvel ezelőttihez képest a tuktuksofőrök is megváltoztak, az embernek nem árt résen lenni, ha

beül egy ilyen járműbe. A sofőrök jellemzően megpróbálják az utasikat rábeszélni, hogy térjenek be ebbe vagy abba a boltba, aztán mire feleszmélsz, ő már sehol sincs. Néhány liter benzin számukra a jutalék. A tuktukosok mellett a taxisok is hasonló társaság, velük is érdemes óvatosan bánni, mert szinte csak kialudott összegért hajlandóak fuvarát vállalni, ami nem egyszer a tarifaár tízszerese. Szerencsére van egy Greb nevű alkalmazás, amivel taxit lehet ren-

delni. Ez egy megbízható szolgáltatás, amivel ki lehet védeni az előbb felsorolt problémákat. De Bangkokban nagyon jó a metróhálózat, azzal is érdemes utazni.

Az úszó piac bakancslistás volt, de gondolom, azóta több ilyen helyen is megfordultál.

Természetesen, mert nagyon imádom őket. Az egyik legismertebb a Damnoen Saduak, Bangkoktól másfél órányira. Rengeteg turista jön el ide, ezért ez a piac leginkább már erre az iparágra épül. De bármire is épüljön, fantasztikus a hangulata, ugyanis az árusok között hajózva magunk is részeseivé válunk ennek a nyüzsgésnek.

Van olyan úszó piac is, mint például az Amphawa, ami csak hétvégén tart nyitva, és ahol szinte csak helyiekkel fogunk találkozni. De nemcsak ezért szeretek ide elmenni, hanem azért is, mert itt az árak is kedvezőbbek. Van még egy nagyon híres piac, a Railway Market, erről nagyon sok videót lehet látni az interneten, jellemzően éppen akkor, amikor áthalad rajta a vonat, és ilyenkor minden árus bekapkodja a portékáját. Ezt is nagyon különleges élmény megnézni.

Belemerültem Bangkok és környékének lát-nivalóiba, de ha valaki még azon gondolkozik, hogy mit érdemes még felkeresnie, akkor annak mindenképpen Ajutthaját javaslom. Ajutthaja

Thaiföld ősi fővárosa, megszámlálhatatlanul sok csodálatos lát-nivalóval, s ez utóbbi nem is csoda, hiszen a város története a 14. századig nyúlik vissza. Korábban a Kelet Velencjének is nevez-

ték ezt a sokszor lerombolt várost, és olyan szép templomok és templomromok vannak itt, hogy érdemes egy napot rászánni arra, hogy megnézzék őket az ember. Sőt, ha fokozni akarjuk az élményt, akkor a visszautat hajóval tegyük meg Bangkokig.

És ha nemcsak Bangkok és környékére kíváncsi valaki, akkor merre vegye az irányt?

Mindenképpen érdemes kirándulni a Kwai folyó és környékére, ahol meg lehet nézni a hősi halottak temetőjét, illetve a mellette lévő múzeumot, és persze magát a hidat a Kwai folyón. A filmet egyébként nem itt, hanem Srí Lankán forgatták, de nagyon sok olyan helyszín van, ami megemlékezik a hősi halottakról. Számos turista megy végig ezen a vasútvonalon. Idén

fogható kietlenséget. Az eddig felsorolt helyek – ez utóbbi is – még viszonylag könnyen megközelíthetők Bangkokból. Ha ennél még távolabb is el akarunk jutni, akkor oda már repülni kell.

Most jön az a rész, hogy Thaiföld nem csak Bangkok és környéke?

Nagyjából. Én ugyanis azt mondom, hogy ha valaki nem megy el mondjuk Észak- vagy Dél-Thaiföldre, az nem látta Thaiföldet, és nem fogja megismerni az or-

szágot. Olyan gyönyörűségek vannak az északi régiókban, mint például Csiangmaj (angolosan: Chiang Mai), ahol a Doi Suthep templom és kolostor található. Legalább tízszer voltam már itt, de talán legutóbb ért a legjobb és legkatartikusabb élmény. Ezúttal ugyanis egy volt szerzetes volt a kísérlőnk, aki hajnali fél ötkor jött értünk a szállodába, így még napfelkelte előtt felértünk a kolostorba. Rajtunk kívül ekkor még senki nem volt itt, csak a szerzetesek, akiknek meghallgathattuk a reggeli imáját, majd velük együtt néztük meg a napfelkeltét is, ami fantasztikus volt, mert páratlan panoráma tárult

elénk. Majd folytatódott a reggeli rituálé, ami magába szippantott minket, és teljesen a részeseivé váltunk: a szerzetesekkel együtt kértük Buddha támogatását az életünk fontos dolgaihoz. Később már megnyíltak a templom kapui, és jöttek a helyiek, akik a szerzetesekkel együtt imádkoztak. Leírhatatlan hatással volt ránk ez a reggel, ami semmihez sem fogható.

Később a kísérőnk elvitt abba a templomba

is, ahol ő 29 évig volt szerzetes, majd letette a reverendát. Azelőtt soha nem láttam ezt a templomot, ami egy igazi csoda: a hegy belsejében található, és szinte egy vízesésre épült. Az ilyen látnivalókhoz idegenvezetővel sem lehet eljutni, hiszen ezek még működő templomok, kolostorok. Mi is csak azért mehettünk be, mert a kísérőnk itt volt szerzetes. Elképesztően nagy élmény volt ez a nap, ez a program.

Csiangmajban is megvannak a kötelező látnivalók, például el lehet menni az éjszakai بازارba vagy a street food piacra, ahol fillérékért pazarul megvacsorázhat az ember.

Csiangmajtól nem messze van Csiangraj (angolosan: Chiang Rai), ahol meg tudjuk nézni a gyönyörű kék, fekete és fehér templomokat, ez utóbbi számomra olyan egy kicsit olyan, mint a Sagra da Família, ami soha nem akar elkészülni.

Laosz és a Kambodzsza között húzódó határ, ami az ópiumcsempészek birodalma. Az északi részen egyébként számos törzs telepedett le, akik a burmai forradalom idején menekültek ide. Ilyen a karen törzs is, azaz a hosszú nyakú nők törzse, őket meg is lehet látogatni. Ezek a nők a turisták által próbálnak egy kis pluszjövedelemre szert tenni. A gyűrűk a nyakukon valós karikák, amiket egészen kicsi koruktól kezdve

tesznek nők nyakába. A kareneken kívül egyébként még több törzs él itt, akik szintén a burmai forradalom elől menekültek ide.

Észak után irány a déli rész?

Nyilván a tengerpartokat nem lehet kihagyni, az pedig már a déli rész. Az egyik legismertebb ilyen hely Pattaja, ahol harminc éve jártam először, és azóta hatalmas fejlődén ment keresztül. Ugyanakkor Pattajánál vannak szebb tenger-

parti részek az országban, igaz, ehhez többet kell utazni. Bangkokról nagyjából ezer kilométerrel odébb található Krabi, ami fantasztikusan szép tengerparti rész. A következő partszakasz, aho-

va érdemes ellátogatni, Ko Szamuj (Koh Samui), nagyon népszerű hely. A Szamuj-szigetcsoport a Thai-öbölben, Szuratthani (Surat Thani) közelében fekszik, közel nyolcvan szigetből áll, és a „wow” kategóriába tartozik. Ennek a szigetvilágnak számos érintetlen része van, ahol hófehér

homokos a tengerpart, ilyen például Ko Szamuj, Ko Phangan, illetve a Ko Tau (Koh Tao). Ezek az olyan helyek, ahova hajóúttal juthat el az ember. Nem lehet kihagyni Phuketet sem, ami vé-

is itt forgatták. Itt naponta több ezer hajó tartózkodik vagy fordul meg, és ez azért valahogy agyoncsapja az egyébként paradicsomi látványt, és persze az élményt is.

Az élménybeszámolóidból soha nem maradhat ki a gasztronómia. Eddig konkrétan nem beszéltünk erről, de – talán az úszó piacok miatt – érzésem szerint ez mindvégig ott volt a sorok között.

Az úszó piacokon is rengeteg a street food

hajó, ahol finomabbnál finomabb ételeket lehet megkóstolni – ezért ez kihagyhatatlan. Ugyanakkor nálam kétféle ázsiai konyha létezik. Az egyik az indonéz, amiben jó néhány finom étel van, de egy idő után szürkévé válik, a másik a thai, ami olyan hihetetlen ízgazdaságot vonul

denkinek szívből ajánlom, hogy próbáljon ki egy thai főzőiskolát. Én voltam ilyenben Bangkokban, Észak- és Dél-Thaiföldön is. Igaz, hogy idehaza nem kapom meg ugyanazokat az alapanyagokat, mint ott, de legalább gondolati síkon tudom, hogyan készülnek el az ottani

tat fel, amit egyszerűen képtelenség megunni. Ha Thaiföldön vagyok, akkor soha nem vágyom például az olasz vagy bármilyen más konyha éttermére. Itt annyira jók az ételek, hogy az ember akár egy hónapig is minden napra talál valami olyan különlegeset, amit még nem kóstolt meg, és autentikusan helyi.

Egyébként egy thaiföldi utazás során min-

ételek, arról nem beszélve, hogy óriási élmény. Azért is jó egy ilyen főzőiskola, mert ezáltal jobban részesei leszünk az ételnek, amit megeszünk. És persze önmagunknak is be tudjuk bizonyítani azt, hogy gyorsan is lehet nagyon finom ételt készíteni. Véleményem szerint nincsen annál jobb, mint amikor valami frissen elkészül, és úgy tálalják. Ha az ember bemegy egy jó thai

étterembe – nekem számos ilyen helyem van itt –, akkor ott minden „azonnal” készül. Amikor megrendelsz valamit, a szakács akkor veszi ki a hűtőből a zöldséget, a húst, mert semmi sincs előre megcsinálva.

Mennyi időre mondod azt, hogy ennyit mindenképpen töltsön el valaki, ha thaiföldi utazásban gondolkodik?

Nyilván ez sok mindentől függ, például attól, hogy ki milyen módon szeretne utazni, hány csillagos szállodában szeretne lakni, milyen programokon akar részt venni stb. Szerintem ha valaki minimum tíz napban gondolkodik, az jó, de ha rászán még további öt napot, akkor

ebbe már a tengerparti pihenés is belefér. Ha az árakat tekintem, akkor Thaiföldet mondjuk egy tíznapos törökországi vakációval összehasonlítva ugyanabból a pénzből itt tartalmasabb programot lehet kihozni. Ami nagy előrelátást igényel, az a repülőjegy, amit mostanság nagyjából 200-230 ezer forint környékén lehet vásárolni, de legalább egy évvel előbb le kell foglalni. Szóval erre fel kell készülni.

Jellemzően mindig az a záró kérdés, hogy az adott országba vissza fogsz-e még térni. Itt most tizennyolcadik alkalommal vagy, és ez azt vetíti előre, hogy lesz tizenkilencedik alkalom is.

Lesz?

Olyannyira, hogy már le van foglalva a repülőjegyem, úgyhogy márciusban jövök.

Eddig Baliról mondtad azt, hogy oda bármikor visszamennél. Ezek szerint már Thaiföld is ez a kategória?

Ebben a kategóriában már nagyon sokan vannak, mert Thaiföld mellett ilyen Vietnám vagy Kambodzsa is, és sorolhatnám. Most, ami nagyon izgat, az Nepál, itt csak egyszer jártam még, de mostanság nagyon izgat.